

21. detsembril 2011 esitatud hagi — Itaalia versus komisjon**(Kohtuasi T-661/11)**

(2012/C 49/57)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled***Hageja:* Itaalia Vabariik (esindaja: *avvocato dello Stato* G. Aiello)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 14. oktoobri 2011. aasta otsus K(2011) 7105 niivõrd, kui selle kohaselt ei kata ühenduse rahastamine teatavaid kulutusi, mis on tehtud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu, Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Maaelu Aregu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD) raames ja mis tuleb seega katta Itaalia Vabariigi eelarvest.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas vaidlustatud otsusega, mis on tehtud pärast komisjoni kahte järelpärimist piimandusaastate 2003/2003, 2004/2005, 2005/2006 ja 2006/2007 kohta, on sellega seoses ette nähtud üldine finantskorrektsioon summas 85 625 455 eurot, mis tuleb maksta Itaalia Vabariigil.

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited:

a) 21. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 885/2006 ⁽¹⁾ artikli 11 ning 23. detsembril 1997 vastu võetud akti nr VI/5330/97 pealkirjaga „Juhised EAGGF-i tagatisrahastu raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetluse raames finantskorrektsioonide tegemiseks” rikkumine ja/või ebaõige kohaldamine ning EÜ artikli 230 rikkumine võimu kuritarvitamise tõttu.

Sellega seoses kinnitab hageja, et käesoleval juhul on kindlasummalise korrektsiooni kohaldamine vaieldav, sest kontrollide abil suudeti — kuigi mõnel juhul hilinenult — teha kindlaks „osalise näitamise juhud”, määrata eksitavate aruannete esitajatele sanktsioonid, kogudes nii vajadusel tasumisele kuuluva lisasumma ning takistades majandusliku kahju tekkimist ühenduse eelarves vahendite alalaekumise tõttu.

b) 30. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 595/2004 ⁽²⁾ artikli 21 ja artikli 22 lõike 1 punkti b rikkumine ja/või ebaõige kohaldamine.

Sellega seoses väidab hageja, et kohaldatavate õigusnormidega on kokkuostjate kontrollimise puhul kehtestatud seos mitte kokkuostjate arvuga vaid piima kogusega, mida tuleb kontrollida ja mis peab moodustama vähemalt 40 % enne asjaomase ajavahemiku korrektsiooni tegemist aruandes deklareeritud

piima kogusest. Nimelt on ilmne, et EAGGF-i rahastuskorra riskielement on tihedalt seotud iga liikmesriigi toodetud piima üldkogusega. Lisasumma tasumata jätmisest ühenduse eelarvele tuleneda võiva kahju ohtu tuleb hinnata just sellest kogusest lähtudes.

c) Eespool viidatud 21. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 885/2006 artikli 11 ning 23. detsembril 1997 vastu võetud akti nr VI/5330/97 pealkirjaga „Juhised EAGGF-i tagatisrahastu raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise menetluse raames finantskorrektsioonide tegemiseks” rikkumine ja/või ebaõige kohaldamine ning proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine ja EÜ artikli 230 rikkumine võimu kuritarvitamise tõttu.

Hagejast liikmesriigi puhul kasutas komisjon finantskorrektsiooni protsenti, et hinnata kvoodi võimalikku ületamist ja sellest tulenevat lisasummat, liites selle riikliku toodangu kvooti ületavale kogusele ning jagades selle summa üksikute eelarveaastal kontrollitavate regioonide vahel. Niisuguse lähene misega muutub kindlasummalise korrektsiooni kontseptsioon meelevaldseks, tuues kaasa proportsionaalsuse põhimõtte rikku mise.

d) Lõpuks viitab hageja ühtlasi EÜ artikli 253 rikkumisele ja/või ebaõigele kohaldamisele puuduvate või puudulike põhjenduste tõttu.

⁽¹⁾ Komisjoni 21. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 885/2006, millega nähakse ette nõukogu määruse (EÜ) nr 1290/2005 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses makseasutuste ja teiste organite akrediteerimise ning EAGFi ja EAFRD raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise (ELT L 171, lk 90).

⁽²⁾ Komisjoni 30. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 595/2004, milles sätestatakse piima- ja piimatootesektoris makse kehtestamist käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 1788/2003 rakenduseeskirjad (ELT L 94, lk 22).

28. detsembril 2011 esitatud hagi — Müller versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Loncar (Sunless)**(Kohtuasi T-662/11)**

(2012/C 49/58)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Thomas Müller (Gütersloh, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Schmidt)*Kostja:* Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Loncar, SL (Sabadell (Barcelona), Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 27. septembri 2011. aasta (asi R 2508/2010-2) otsus;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist elementi „Sunless” sisaldav kujutismärk kaupadele klassides 6, 19, 22 ja 24.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Loncar, SL.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärgid „SUNLESS” ja „LONCAR-SUNLESS” kaupadele klassides 22, 23 ja 24 ning järgmistele kaupadele: köied; nõörid; võrgud; telgid; presentkatted; purjed; kotid, mis ei kuulu teistesse klassidesse; polstritaidised (va. plast ja kumm) kedratud toorkiud.

Vastulause osakonna otsus: rahuldada vastulause.

Apellatsioonikoja otsus: jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna vastandatud kaubamärkide puhul ei esine segiajamise tõenäosust.

5. jaanuaril 2012 esitatud hagi — Godrej Industries ja V V F Ltd versus nõukogu

(Kohtuasi T-6/12)

(2012/C 49/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Godrej Industries Ltd (Mumbai, India), V V F Ltd (Mumbai) (esindaja: B. Servais)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 8. novembri 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1138/2011, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Indiast, Indoneesiast ja Malaisiast pärinevate rasvalkoholide ja nende segude impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 293, lk 1), niivõrd kui see määrus puudutab hagejaid;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad 3 väidet.

1. Esimene väide, et

- rikutud on nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 10, eriti selle artikli punkti j, tõlgendatuna 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikli VI rakendamise lepingu artiklite 2.4 ja 2.4.1 alusel, kuna nõukogu ei täitnud hagejate taotlust kohandada valuutakursi ajavahemikul 2010. aasta jaanuarist juunini eurodes toimunud müügi eest, arvestades India ruupia tuntavat kallinemist euro suhtes olulisel osal uurimisperioodist.

2. Teine väide, et

- rikutud on nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 artiklit 3 ning iseäranis selle artikli lõikeid 2, 6 ja 7 ning nimetatud määruse artikli 9 lõiget 4, kuna nõukogu ei jätnud kahjumarginaali arvutamisel ning kahju ja põhjusliku seose analüüsimisel kõrvale asjaomase toote müüki liidu tootmisharule.

3. Kolmas väide, et

- rikutud on nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 1 lõiget 1 ja artikli 2 lõiget 10, tõlgendatuna 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikli VII rakendamise lepingu, eriti selle lepingu artikli 9 lõike 1 alusel, ning proportsionaalsuse ja mõistlikkuse põhimõtteid, kuna nõukogu ei jätnud dumpingumarginaali arvutamisel kõrvale müüki liidu tootmisharule.

⁽¹⁾ ELT L 343, lk 51.

Üldkohtu 15. detsembri 2011. aasta määrus — Maxima Grupè versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)

(Kohtuasi T-523/11)⁽¹⁾

(2012/C 49/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Üldkohtu esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 355, 3.12.2011.